

Endelig må jeg sige omkring udgangstilladelser, at når fru Lissa Mathiasen stiller et spørgsmål om, hvor ofte det er blevet misbrugt, hvor mange der f.eks. begår kriminalitet osv., synes jeg da, at det bedst tænkelige ville være, hvis fru Lissa Mathiasen får oversendt de statistikker, der er på området, herunder også en kopi af den bekendtgørelse, som vil foreligge, og som indeholder de nye regler på udgangsområdet. Det vil da være den bedst tænkelige måde, hvorpå fru Lissa Mathiasen så kan deltage i den her diskussion fremover, for jeg synes, det virker, som om man kritiserer og man kritiserer, men når man går ind til benet, forholder man sig jo ikke til, hvad det er for ændringer, der nu administrativt er blevet gennemført, og hvordan forholder man sig rent faktisk til de ændringer?

Vi har fundet det mest rigtigt – og det kan man politisk være enig eller uenig i – at indføre ændringer af udgangstilladelserne i en retning, hvor de bliver begrænset i forhold til i dag, og der har jeg allerede over for fru Elisabeth Arnold redegjort for et par af dem. Men derudover er fru Lissa Mathiasen jo altid velkommen til at spørge til, hvordan reglerne bliver.

Endelig igen til fru Sandy Brinck, der var inde på hele forløbet, der allerede for mange år siden er sat i værk, for så vidt angår det nye fængsel, der skal bygges ude på Enner Mark: Jeg forsøgte bare ydmygt at give udtryk for, at der nu er afsluttet en arkitektkonkurrence, man har nu afsløret, hvordan de nye rammer bliver, og det er da i hvert fald ikke noget, der er sket i den tidligere regerings tid, for det var en arkitektkonkurrence, hvor jeg selv var i Horsens i december måned for at afsløre, hvem vinderen var, og jeg synes faktisk, der er grund til at glæde sig over, at man har fundet frem til en ganske fornuftig løsning.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Fru Lissa Mathiasen for en kort bemærkning for sidste gang.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil da godt takke justitsministeren for, at det er muligt efter debatten her i dag at få det materiale, som jeg synes det havde været formålstjenligt at have haft her til debatten.

Jeg håber ikke, vi en anden gang skal have en debat her, hvor vi får at vide, at vi kan få materialet efterfølgende, når vi har stået og efterlyst det her. Jeg håber, ministeren vil give det tilsagn,

at vi fremover får hørings svar, og når vi f.eks. som nu har diskuteret udgangstilladelser, ja, så lå materialet der inden. Det var en selvfølgelig tilfælde. Derfor siger jeg tak for, at vi nu kan få det efter, men jeg håber, at vi fremover får det inden debatten i salen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 139: Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Forbedret vidnebeskyttelse).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 27/2 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg skal starte med at sige, at vi i Venstre er imod anonyme vidner, men vi er også imod, at alle vidner tvinges til at træde ind i en retssal med et stort navneskilt på, hvor der står, hvad de hedder, og hvor de bor, til oplysning for den tiltalte. Dette for at sige, at justitsministeren jo har gjort ret i at kalde dette lovforslag et lovforslag om forbedret vidnebeskyttelse.

Der har jo bredt sig sådan et udtryk i folkemunde, der hedder anonyme vidner. Det kunne jo lede tanken hen på hemmelig retspleje. Det er jo ikke det, der er tale om med dette forslag og med den foranstaltning, at vidner altså af og til kan slippe for, at den tiltalte får deres identitet at vide. Det, der præcis er tale om her, er, at når der er særlige grunde til det, skal retten kunne bestemme, at den tiltalte ikke kan få at vide, hvem det er, der har afgivet vidneforklaring med hen-